୬-୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍‌ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବ□ମାନ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ବିକାର ଗୁଡିକୁ ଦାନ କରି ଦିଅ ତେବେ ଗ୍ରହଣ ଛାଡିଯିବ ଏବଂ ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ କଥା ପ୍ରତି ଆଦୌ ବିତୃଷ୍ଣା ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ?

ଉ□ର:- ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଜୀବନ ପ୍ରତି କେବେ ବି ବିତୃଷ୍ଣା ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏହି ଜନ୍ମକୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଇଛି ତେଣୁ ଏହାର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡିବ, ଯଦି ସୁସ୍ଥ ରହିବ ତେବେ ସିନା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିପାରିବ । ଏଠାରେ ଯେତେ ଦିନ ବ□ିଥିବେ, ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ ହେଉଥିବ ତା'ସହିତ ପୁରୁଣା ହିସାବ-କିତାବ ମଧ୍ୟ ଚୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ଗୀତ:- ଓଁ ନମୋ ଶିବାୟ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆଜି ହେଉଛି ଗୁରୁବାର । ତୁମେମାନେ କହିବ ସତ୍‌ଗୁରୁବାର, କାହିଁକି ନା ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନାକ□ା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, ସିଏ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ନରରୁ ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତିଦାତା । ପୁଣି ବୃକ୍ଷପତି ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପକ ବୃକ୍ଷ, ଯାହାକୁ କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଏହା ପୁନରାବୃ□ ହେଉଛି । ସୃଷ୍ଟି ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃ□ ହେଉଛି । ଜଡ ବୃକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃ□ ହେଉଛି । ଫୁଲ ୬ ମାସ ଫୁଟିଥାଏ, ପୁଣି ମାଳିମାନେ ତାର ଚେର (ପିଣ୍ଡ) ସାଇତି ରଖି ପୁଣି ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରୁ ଫୁଲ ପୁଣି ଫୁଟିଥାଏ ।

ଏବେ ଏକଥା ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ ଅଧାକଳ୍ପ ପୁଣି ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ବାବା ପୁଣି କେବେ ଆସି ଏହି ଫୁଲ ବଗିଚା ସ୍ଥାପନା କରିବେ ? ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଦଶା ତ ବହୁତ ପ୍ରକାର ଅଛି ନା ! ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଅବତରଣ କଳାର ମଧ୍ୟ ଦଶା ରହିଛି । ବ□ମାନ ସମୟରେ ଭାରତ ଉପରେ ରାହୁ ଦଶାର ଗ୍ରହଣ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଛି । ଚନ୍ଦ୍ରମାକୁ ଯେବେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଥାଏ ଲୋକେ କହିଥା'ନ୍ତି ଯଦି ଦାନ ଦେବ ତେବେ ଗ୍ରହଣ ଛାଡିଯିବ । ଏବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି— ୫ ବିକାରକୁ ଦାନ ଦେଇଦିଅ ତେବେ ଏହି ଗ୍ରହଣ ଛାଡିଯିବ । ବ□ମାନ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଯାଇଛି, ୫ ତ□ରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଛି କାହିଁକି ନା ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଏ ଦୁନିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ନୂଆରୁ ପୁଣି ପୁରୁଣା ନିଶ୍ଚୟ ଦିନେ ହୋଇଥାଏ । ନୂଆକୁ ସ□ପ୍ରଧାନ, ପୁରୁଣାକୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଛୋଟ ଛୁଆକୁ ମଧ୍ୟ ସ□ପ୍ରଧାନ ମହାତ୍ମାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ରୂପରେ ଗଣାଯାଇଥାଏ, କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କ ଭିତରେ ୫ ବିକାର ନଥାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଛୋଟଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରିକି ରାମ ତୀର୍ଥ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଭକ୍ତ ଥିଲେ ପୁଣି ଯେବେ ବଡ ହୋଇ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ତାପରେ ପୂଜାପାଠ ସମାପ୍ତ । ସୃଷ୍ଟିରେ ପବିତ୍ରତା ମଧ୍ୟ ଦରକାର । ଭାରତ ପ୍ରଥମେ ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର ଥିଲା ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଦେବତାମାନେ ବାମମାର୍ଗରେ ଗଲେ ସେତେବେଳେ ଭୂମିକମ୍ପ ଆଦିରେ ସ୍ୱର୍ଗର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ, ସୁନାର ମହଲ ଆଦି ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ପୁଣି ଥରେ ନୂଆ ରୂପରେ ବ□ମାନ ତିଆରି ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥାଏ । ଉପଦ୍ରବ ସେତେବେଳେ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ, ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ରାଜ୍ୟ କରିବେ । ଦୁନିଆରେ ଅସୁର ଏବଂ ଦେବତାଙ୍କର ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖାଇଛନ୍ତି,ବାସ୍ତବରେ ସେହିଭଳି କିଛି ହୋଇନଥାଏ, କାହିଁକି ନା ଦେବତାମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ଲଢେଇ କିପରି ବା ହୋଇପାରିବ ? ବ□ମାନ ଏ ସଂଗମଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ତ ଏଠାରେ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ପାଣ୍ଡବ ସେନା । ପାଣ୍ଡବ କୌରବଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ସବୁ ହେଉଛି ଗପ । ଏହି ସୃଷ୍ଟି କେତେ ବଡ ବୃକ୍ଷ ଅଟେ । କେତେ ଅସରନ୍ତି ପତ୍ର ଅଛି, ସେସବୁର ହିସାବ କେହି ବାହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସଂଗମଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ଆଦୌ ନଥା'ନ୍ତି । ବାବା ବ□ମାନ ବସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ

ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆତ୍ମା ହିଁ ସେହି କଥାକୁ ଶୁଣି କାନ୍ଧ (ମୁଣ୍ଡ) ହଲାଇଥାଏ । ଆମେ ଆତ୍ମା, ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏହି କଥା ଉପରେ ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ହିଁ ଆମକୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଭଲ ବା ଖରାପର ସଂସ୍କାର ରହିଥାଏ । ଆତ୍ମା ନିଜର କର୍ମଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା କହୁଛି ଆମକୁ ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ମଧ୍ୟ ମୁଖ ଦରକାର, ଯାହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ବୁଝାଇବି । ଆତ୍ମାକୁ ଖୁସି ହେଉଛି । ବାବା ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ଥରେ ଆସୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ । ତୁମେ ସବୁ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ ନା । ତେବେ ମଧୁବନର ହିଁ ସବୁ ମହିମା ରହିଛି । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ବାବା ସେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଏଠାରେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିବାରେ ମଜା ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ନିଜର କାମଧନ୍ଦା ଚାକିରୀ ଆଦିକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ଅଛି । ଆତ୍ମାମାନେ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହି ଜ୍ଞାନ ନିଜେ ଧାରଣ କରି ପୁଣି ଯାଇ ଅନ୍ୟକୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କେମିତି କରିବେ ? ଯୋଗୀ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସଉକ ରହୁଛି ଯେ ଆମେ କିପରି ଯାଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବୁ । ଏବେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ନା । ଏହା ଭଗବାନୁବାଚ ଅଟେ । ଭଗବାନୁବାଚ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଏକଥା ବୁଝିଗଲେଣି ଯେ ଏବେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ, ବ□ମାନ ଏହାର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମେ ଏମିତି କହି ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏବେ ଆମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟୁ । ନା, ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ଅଟ, ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ହେଉଛ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଛାଇ ଏହି ପତିତ ସୃଷ୍ଟିରେ ପଡିପାରିବ ନାହିଁ, ଏ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଦେବତାମାନେ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଦରକାର । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ପୂଜା କରିଥା'ନ୍ତି ଘରଦ୍ୱାର କେତେ ସଫା ରଖିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ସୃଷ୍ଟିର ମଧ୍ୟ କେତେ ସଫାଇ ଦରକାର । ସାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସମାପ୍ତି ଘଟିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଧନ ମାଗିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବଡ ନା ଜଗତ ଅମ୍ବା ବଡ ? ଅମ୍ବାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା କିଛି ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଜଗତ ଅମ୍ବା ଯାହାଙ୍କୁ ସରସ୍ୱତୀ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି ସେହି ଜଗତଅମ୍ବା ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମର ପଦ ଏବେ ଉଚ୍ଚ, ଦେବତାଙ୍କର ପଦ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କଠାରୁ କମ୍ ଅଟେ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଚୁଟୀ ନା । ତୁମେ ହେଉଛ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ । ତୁମମାନଙ୍କର ମହିମା ରହିଛି— ସରସ୍ୱତୀ, ଜଗତଅମ୍ବା, ତାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ମିଳୁଛି ? ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ରାଜତ୍ୱ । ସେଠାରେ ତୁମେ ଧନାବାନ ହେଉଛ, ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ ମିଳୁଛି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଗରୀବ ହୋଇଯାଉଛ, ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଡାକିଥା'ନ୍ତି, ଜଗତ ଅମ୍ବାଙ୍କୁ ଡାକି ନଥା'ନ୍ତି । ଜଗତ ଅମ୍ବାଙ୍କର ସର୍ବଦା ପୂଜା ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବେ ସେତେବେଳେ ଅମ୍ବାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଯାଇପାରିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବ, ଜଗତ ଅମ୍ବାଙ୍କ ସହ ମିଶିପାରିବ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜଗତଅମ୍ବା ଅଟ ନା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବାର ରାସ୍ତା ବତାଇଲାବାଲା ଅଟ । ଜଗତଅମ୍ବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ସବୁ କିଛି ମାଗୁଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ କେବଳ ଧନ ମାଗୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଆଗରେ ସବୁ ମନୋକାମନା ରଖିବେ, ତେଣୁ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ଏବେ ତୁମର, ଯେବେ କି ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଉଛ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ହେଉଛ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଦୈବୀ ସଂମ୍ପ୍ରଦାୟର ହେବ । ଏହି ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁ ମନୋକାମନା ଭବିଷ୍ୟ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । କାମନା ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ରହିଥାଏ ନା । ତୁମର ସବୁ କାମନା ଏବେ ପୂରଣ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ । ଦେଖ ଏବେ କେତେ ପିଲା ଜନ୍ମ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରିଦିଆଯାଇଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେଉଛି ? ସେଠାରେ ସବୁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥାଏ, ଦୁଃଖର ନାମ ହିଁ ନଥାଏ । ତାହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସୁଖଧାମ । ତୁମେ ଅନେକ ଥର ସୁଖରୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛ, ଅନେକ ଥର ହାରିଛ ଏବଂ ବିଜୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ । ଏବେ ସ୍ମୃତି ଆସିଛି ଯେ ଆମକୁ ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ।

ସ୍କୁଲରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି । ତତ୍ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଶିଖିଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ କେହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର ଶିଖିନଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛ । ମହିମା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ହିଁ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି— ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ... ତେବେ ଏବେ ତୁମକୁ ସେହିପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଏଇ ଜୀବନ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାହିଁକି ନା ଏହାକୁ ହୀରା ସଦୃଶ ଜନ୍ମ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହାର ଯତ୍ନ ମଧ୍ୟ ନେବାକୁ ହେବ । ସୁସ୍ଥ ରହିଲେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିପାରିବେ । ବେମାରୀରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ପାରିବେ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇପାରିବେ । ଏଠାରେ ଯେତେ ଦିନ ବ□ିବେ ସୁଖି ରହିବେ । ରୋଜଗାର ଚାଲୁଥିବ, ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହେବ । ସନ୍ତାନମାନେ କହୁଛନ୍ତି-- ବାବା ସତ୍ୟଯୁଗ କେବେ ଆସିବ ? ଏହା ବହୁତ ଖରାପ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ଆରେ, ପ୍ରଥମେ ନିଜର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା କରାଅ । ଯେତେ ପାରୁଛ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଚାଲ । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବା ଦରକାର ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଏହା ହେଉଛି ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ମୃତି । ଏକମାତ୍ର ଶିବଙ୍କର ଭକ୍ତି କରିବା ହେଉଛି ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଭକ୍ତି । ପୁଣି ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ହେଉଛି ସ□ ଭକ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ଉଠିବା - ବସିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି— ହେ ପତିତପାବନ, ହେ ମୁକ୍ତିଦାତା, ହେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ.... ତେବେ ଏହା ଆତ୍ମା କହିଲା ନା ।

ସନ୍ତାନମାନେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରାଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ ଆସିଛ— ହେ ଦୁଃଖହ□ା ସୁଖକ□ା, ଆସି ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କର, ଆମକୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯିବି, ପୁଣି ସୁଖଧାମରେ ତୁମ ସାଥିରେ ରହିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଏବେ ହିଁ ତୁମର ସାଥି ହେଉଛି । ସବୁ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯାଉଛି । ମୁଁ ଏବେ ତୁମକୁ ପଢାଇବା ପାଇଁ ତୁମର ସାଥି ହୋଇଛି ଏବଂ ତା' ସହିତ ଘରକୁ ଫେରେଇ ନେବାର ସାଥି ହୋଇଛି । ବାସ୍, ମୁଁ ନିଜର ପରିଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ଶୁଣାଉଛି । ଯେମିତି-ଯେମିତି ଯିଏ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସେହି ଅନୁସାରେ ପୁଣି ସେଠାରେ ପ୍ରାଲବ୍ଧ ପାଇବେ । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେତେ ହୋଇପାରୁଛି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଉଡିବା ପାଇଁ ପର ମିଳିଯିବ । ଆତ୍ମାର କୌଣସି ଏପରି କିଛି ଡେଣା ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ । କାହାକୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆତ୍ମାରେ କେମିତି ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । ନା ଆତ୍ମାର କାହାକୁ ପରିଚୟ ଅଛି, ନା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପରିଚୟ ଅଛି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯାହା, ଯେମିତି ଅଟେ, ମୋତେ କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୋ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମୋତେ ଏବଂ ମୋର ରଚନାକୁ ଜାଣିପାରିବେ । ମୁଁ ହିଁ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛି । ଆତ୍ମା କ'ଣ, ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛି । ଏହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଏ । ଆତ୍ମା ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଝିରେ ରହୁଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଝିରେ ଚମକୁଛି ଅଜବ ସୀତାରା... କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ କି ଜିନିଷ, ଏହା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କେହି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହୋଇଛି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଯେ ତୁମେ ହିଁ କହୁଛ ତାରକା ସଦୃଶ ଆତ୍ମା ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଝିରେ ରହୁଛି, ତେବେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ତାରକାକୁ କ'ଣ ଦେଖି ହେବ ? ମଥାରେ ଟିକା ମଧ୍ୟ ତାରକା ସଦୃଶ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରମାରେ ମଧ୍ୟ ତାରକା ଦେଖାଯାଏ, ବାସ୍ତବରେ ଆତ୍ମା ତାରକା ସଦୃଶ ଅଟେ । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ତାରକା ଅଟ, ବାକି ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ତାରା ଦୁନିଆକୁ ଆଲୋକ ଦେଲାବାଲା ଅଟନ୍ତି । ସେସବୁ କୌଣସି ଦେବତା ନୁହଁନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ପାଣି ଦେଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏଇ ବାବା ମଧ୍ୟ ସବୁ କରୁଥିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତା ନମଃ, ଚନ୍ଦ୍ରମା ଦେବତା ନମଃ କହି ପାଣି ଦେଉଥିଲେ । ଏହା ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ତ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ନମ୍ବରୱାନ ପୂଜ୍ୟ ପୁଣି ନମ୍ବରୱାନ ପୂଜାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ନମ୍ବର ତ ତଳକୁ ଖସିବ ନା । ରୁଦ୍ରମାଳାର ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର ଅଛି ନା । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଇଏ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଛୋଟ-ବଡ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏବେ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ଏବେ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବି ପୁଣି ଏଠାକୁ କେହି ଆସିବେ ହିଁ ନାହିଁ । ବାକି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା ଦେଖାଉଛନ୍ତି— ପ୍ରଳୟ ହେଲା, ଜଳମୟ ହୋଇଗଲା ପୁଣି ଅଶ୍ୱସ୍ଥ ପତ୍ରରେ

କୃଷ୍ଣ ଆସିଲେ... ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏଥିରେ ସାଗରର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଗର୍ଭ ମହଲ ଅଟେ, ଯେଉଁଠି ସନ୍ତାନମାନେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଗର୍ଭ ଜେଲ୍ କୁହାଯାଉଛି । ଏଠାରେ ପାପର ଦଣ୍ଡ ଗର୍ଭ ଜେଲରେ ମିଳୁଛି । ତଥାପି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ କେହି ପଚାରୁଛନ୍ତି ସିଡିରେ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଧର୍ମ, କାହିଁକି ଦେଖାଇ ନାହିଁ ? କୁହ, ଅନ୍ୟ ଧର୍ମମାନଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମ ହେଉ ନାହିଁ । ସବୁ ଧର୍ମକୁ ବୃକ୍ଷରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ତୁମେ ନିଜର ହିସାବ ବାହାର କର ଯେ କେତେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବ । ଆମକୁ ତ ସିଡି ୮୪ ଜନ୍ମର ଦେଖେଇବାର ଅଛି । ବାକି ସବୁ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରରେ ଏବଂ କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଚିତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ସବୁ କଥା ବୁଝାଯାଇଛି । ନକ୍ସା ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଉଛି ନା- ଲଣ୍ଡନ କେଉଁଠି, ଅମୁକ ସହର କେଉଁଠି । ବାବା କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଅ ଯେ ୮୪ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଏପରି ଘୂରୁଛି, ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ ତେଣୁ ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେଣୁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟକର କଥା ନାହିଁ । ଯେତେ ସମୟ ମିଳୁଛି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଅଭ୍ୟାସ ତୁମର ପଡିଯିବ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ତୁମେ ଦିଲ୍ଲୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦରେ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଥକିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ମନେ ପକାଉଥିବ ତେବେ ଦେହର ଅଭିମାନ ତୁଟିଯିବ, ପୁଣି କେବେ ଥକିବ ନାହିଁ । ପଛରେ ଆସିଲାବାଲା ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଇ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଆଗକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଦୈହିକ ସ୍ମୃତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ, ନିଜର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଶରୀରରେ ରହି ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଜ୍ଞାନୀ ତୁ ଆତ୍ମା ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ସବୁ ଶୁଣୁଛ ସେଗୁଡିକୁ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ୫ ବିକାରର ଦାନ ଦେଇ ରାହୁର ଗ୍ରହଣରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ମାନିକ ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଦା ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ପ୍ରକୃତିକୁ ପରିବ□ନ କରିବା, ତମୋଗୁଣୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ବାତାବରଣ ପରିବ□ନ କରିବା ତଥା ଅକାରଣେ ରକ୍ତପାତର ବାତାବରଣରେ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା, ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେବା, ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିରେ ନୂତନ ରଚନାର ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଭଳି ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମାନସିକ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ହିଁ ନିଜର ଅନ୍ତିମ ସମୟ ସୁଖମୟ ହୋଇପାରିବ । ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି, ଜଣଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ମନ ବୁଦ୍ଧିର ସଂଯୋଗ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ ରହୁଥିବ—ବ□ମାନ ଏହିଭଳି ସେବା କରିବାର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ । ତେବେ ଯାଇ ବେହଦ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱ ପରିବ□ନର ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ବେହଦ ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିର୍ଭୟତା ଏବଂ ନମ୍ରତା ହିଁ ଯୋଗୀ ବା ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାର ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ।